

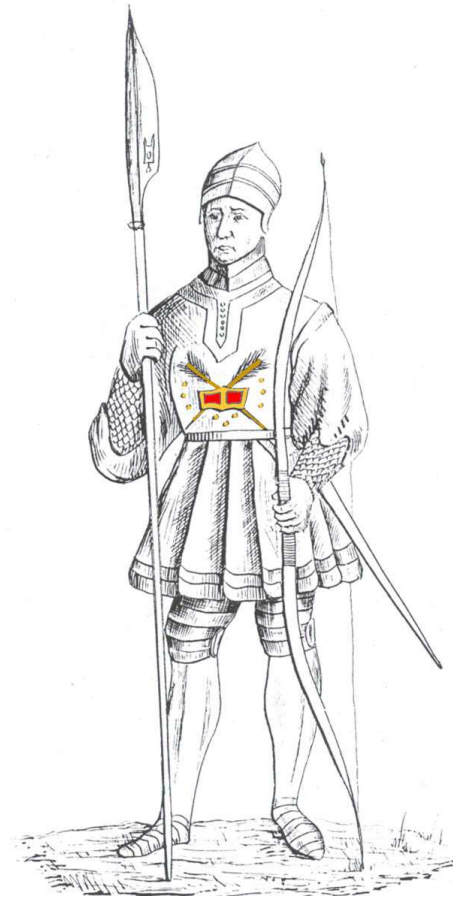
Parure

Tijdens optochten en feestelijkheden waarin de vijf gewapende gilden optraden droegen zij allemaal een zwarte tabbaard (toga.) Om zich te onderscheiden van de anderen droegen de gildebroeders op de beide mouwen een parure (badge.)

De parure was een verguld zilveren juweel, gegraveerd of geciseleerd met het gildewapen of de patroonheilige.

Hiernaast ziet u een afbeelding van een parure van de Kolveniersgilde uit het begin van de 17de eeuw. Zij werd gedragen door Jan Sneyers Deken van de Kolveniersgilde in 1599.

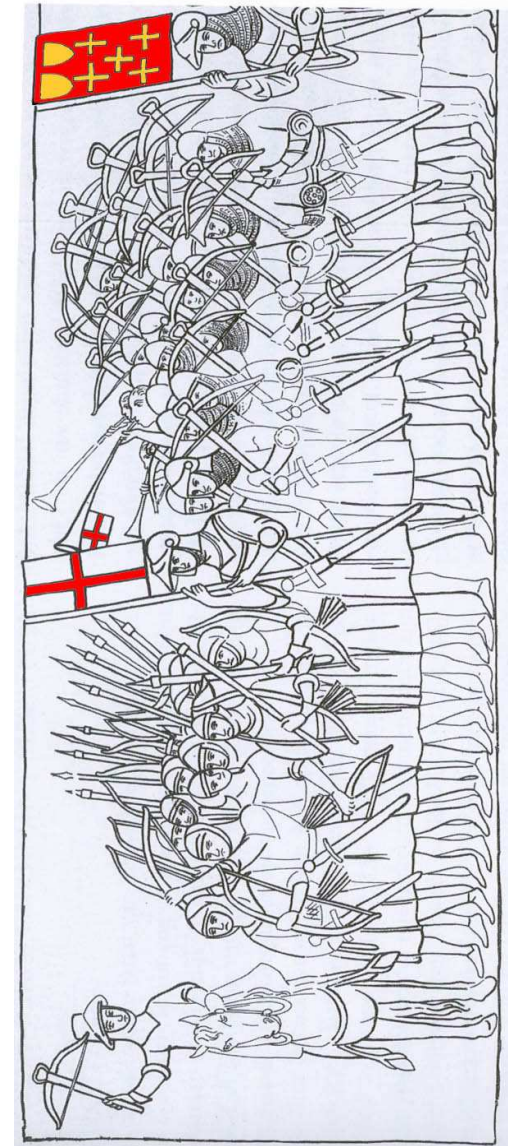

Mechelse handboogschutter 15de eeuw.

Mechelse Kolveniersgilde vzw.
Grote Nieuwedijkstraat 433
2800 Mechelen
Tel. 015 55.43.98

e-mail: mk.gilde@skynet.be
website: www.kolveniersgilde.be

MECHELSE KOLVENIERSGILDE VZW

Gewapende schuttersgilden in de 14de eeuw trekken op achter hun vaandel

Schuttersgilden en hun kleuren
Heraldiek

Historiek

De bakermat van de schuttersgilden moet gezocht worden in Vlaanderen. Omstreeks 1300 had elke stad haar schuttersgilde(n.) Zij vormden de eerste (oudste) stedelijke milities en waren bewapend met handboog en kruisboog. Pas omstreeks 1450 doet het vuurwapen zijn intrede en zal het militaire belang van de hand- en kruisboog afnemen.

In Mechelen werden de kruisboogschutters als eerste schuttersgilde erkend door de magistratuur. In 1313 De Sint-Jorisgilde of Oude booggilde. In 1423 volgde de Sint-Sebastiaansgilde, handboogschutters, en in 1431 werd een tweede kruisbooggilde, de Sint-Jorisgilde of Jonge booggilde erkend met instemming van de Oude voetbooggilde. In 1504 kreeg de Kolveniersgilde haar reglement van de Stad Mechelen en werd aldus de vierde schuttersgilde binnen de stad. Nadien werd de Schermersgilde erkend als vijfde gewapende gilde.

Elke schuttersgilde onderscheiden zich van de anderen door het voeren van een eigen wapenschild, een gildevaandel, kleurcombinatie en een patroonheilige.

De Oude en Jonge booggilde voerden als wapenschild het Sint-Joriskruis. Op een veld van zilver een kruis van keel (rood.) Het verwijst naar de legende van Joris en de draak. Deze legende kwam samen met de kruisvaarders naar onze streken. Sint-Joris

werd door strijdende legers aangeropen als patroon van de strijd. Het is haast vanzelfsprekend dat de kruisbooggilde hem als beschermheilige nam. Het zilver verwijst naar de trouw aan de Heren van de stad, aan hun doelstelling en hun confrérie. Keel* of rood staat voor het vuur en de moed waarmee zij hun rechten en bezittingen zullen verdedigen.

* Kelen, iemand zijn keel oversnijden = bloeden = rood.

De Sint-Sebastiaansgilde of Handbooggilde koos als wapenschild het Jeruzalemkruis. Zij kozen Sint-Sebastiaan tot hun beschermheilige omdat Sebastianus omwille van zijn geloof aan een boom werd gebonden en als doelwit werd gebruikt door geoefende hand-

boogschutters die hem met talrijke pijlen doorboorden.

Het wapenschild vertoont op een veld van keel vijf gouden kruisen, een groot en vier kleine één in elk kwartier.

Ook hier verwijst het keel naar de moed en het vuur waarmee zij hun idealen verdedigden tot de dood.

Het goud staat voor de rijkdom aan wijsheid waarmee zij hun gilde besturen en behoeden voor het kwade dat hen bedreigt.

De Kolveniersgilde koos Sint-Christoffel als patroonheilige. Door zijn bovennatuurlijke gestalte, zijn lichamelijke kracht en zijn zelfopoffering beschutten en beschermden hij zijn evennaaste. En was dat niet

juist de verbintenis die een gildebroeder op zich nam bij zijn eedaflegging!

Het wapenschild vertoont op een veld van azuur (blauw) twee gekruiste loutroeren verbonden door een gouden Bourgondische vuurslag, vlammen uitspuwend en bekroont met een distel.

Het blauw staat voor het behoeden van de waarheid en de wetenschappen.

Het goud of geel staat voor de rijkdom aan wijsheid waarmee zij hun gilde besturen en behoeden voor het kwade dat hen bedreigt.

De bloeiende distel staat voor de onuitroeibaarheid van de gilde met als devies:

Qui s'y frotte, s'y pique

Vaandel

Het uithangbord van de schuttersgilde was en is haar vaandel. Het werd door een alferis of vaandeldrager gedragen. Die, bij zijn aanstelling een nieuw vaandel diende te laten maken op eigen kosten.

Wij hebben getracht een vaandel te ontwerpen dat beantwoordt aan de normen die in de 17de eeuw golden. Alle elementen die belangrijk zijn voor de gilde zijn er in verwerkt en het is dan ook met trots dat ons huidige vaandel meegedragen wordt in de gildeoptochten waaraan wij deelnemen.

Op een veld van zilver, een Bourgondischkruis of Sint-Andrieskruis in keel. Op de kruising het wapenschild van de gilde waarin de vlammen vervangen zijn door bloeiende distels. Verder het stadswapen en het wapenschild van de Orde van de Distel.

Onderaan in de banderol staat het gildedevies.

In trouwen vast

Heraldische kleuren en hun betekenis

Goud of geel: wijsheid en rijkdom

Zilver of wit: onschuld en trouw

Azuur of blauw: wetenschap, waarheid, adel

Keel of rood: liefde, vreugde, schaamteleven, vuur, en moed

Sabel of zwart: gevaar, kracht

Sinopel of groen: mildheid en hoop

Purper: waardigheid.